

การวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา¹

A Content Analysis of Ethics in the Poetry and Wisdom Literature of the Old Testament

สมมาตร เสถียร²

Sommart Sathian

สุนีย์ ภาศจำรูญ³

Sunee Karschamroon

สุวิมล อังควานิช⁴

Suwimol Angkavanich

สตีฟ เทเลอร์⁵

Steve Taylor

¹บทความจากวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: sathian_mart@hotmail.com

³Ph.D. รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: Kar_sunee@hotmail.com

⁴ปร.ด. อาจารย์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: suwimol@ram.ru.ac.th

⁵Ph.D. Academic Dean, Bangkok Bible Seminary. E-mail: steveandflor@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา และเปรียบเทียบความสัมพันธ์สอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนากำหนด วิธีการวิจัยทำโดยการใช้หัวข้อจริยธรรม 26 หัวข้อ ซึ่งคัดเลือกจากแหล่งที่มา 7 แห่ง มาเป็นประเด็นในการวิเคราะห์ โดยการอ่านพิจารณาเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในรูปของคำ วลี ประโยค ข้อความ บทบรรยายหรือบทบาทการแสดงของตัวละครในเรื่อง บันทึกข้อมูลลงในแบบวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า หนังสือที่มีเนื้อหาจริยธรรมปรากฏมากที่สุดคือ หนังสือสุภาษิต รองลงมาคือ หนังสือสดุดี ส่วนหนังสือเพลงซาโลมอนมีเนื้อหาจริยธรรมปรากฏน้อยที่สุด เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์มากที่สุดคือ ความยุติธรรม รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ และเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัตอบตอบ และความมีมนุษยสัมพันธ์ ความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนา กำหนด พบว่า โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกัน

Abstract

The purpose of this research is to analyse the moral values contained in the Poetic and Wisdom Literature of the Old Testament and to compare those moral values with the 30 moral values prescribed by the Department of Religious Affairs. The study examines 26 moral values which are selected based on 7 sources. The contents of the Poetic and Wisdom Literature of the Old Testament are analyzed by focusing on individual words, phrases, sentences or passages.

Both direct teaching and the life lessons of the actors in the narratives are considered. These occurrences are then recorded and analyzed statistically according to frequency and percentage. The results of the research found that the selected moral values are found most frequently in the book of Proverbs, next in the Psalms and least in the Song of Solomon. The most frequent moral value that appears was found to be justice, followed by truthfulness. The least frequently occurring moral value was found to be thriftiness and interpersonal relations. It was found that the moral values contained in the Poetic and Wisdom Literature of the Old Testament is generally in coherence with the 30 values prescribed by the Department of Religious Affairs.

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เนื้อหา จริยธรรม จริยธรรมคริสเตียน ศีลธรรม

Keywords: Content analysis, Ethics, Christian ethics, Morality

บทนำ

โลกปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญทางด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทหรือมีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้น มนุษย์ในสังคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับวัตถุ สิ่งของ ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือรูปปลักษณ์ภายนอกมากกว่าจิตใจ โดยได้ละเลยคุณธรรมจริยธรรมที่ควรมีอยู่ภายในจิตใจ การที่มนุษย์ได้ละเลยคุณธรรม จริยธรรม ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาการเมือง การปกครอง ปัญหาคอร์รัปชัน ปัญหาอาชญากรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544: 65) กล่าวว่า สภาพสังคมโลกในปัจจุบันมุ่งพัฒนาความเจริญทางด้านวัตถุ แต่วิถีชีวิตประจำวันไม่ได้แสดงถึงความเจริญทางด้านจิตใจ กระแสของวัตถุนิยมทำให้ละเลยเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพกฎเกณฑ์ มุ่งหาความสะดวกสบาย จึงทำให้เกิดปัญหาทางจริยธรรม

จริยธรรมเป็นปัจจัยทางสังคมที่สำคัญที่จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ เพราะทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2535: คำนำ) การพัฒนาคนในภาวะที่เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีการแข่งขันกันสูง จำเป็นต้องเน้นให้คนมีจริยธรรมควบคู่กันไปกับการพัฒนาความรู้และทักษะในด้านต่าง ๆ ด้วย ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524: 1) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของการพัฒนาบุคคลไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพของบุคคลให้มีประสิทธิภาพคือ การปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีให้แก่ประชาชน ซึ่งลักษณะความเป็นพลเมืองดี ได้แก่ การเป็นผู้มีจริยธรรม โดยมีความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ลักษณะความเป็นผู้มีจริยธรรมจึงต้องเกิดในประชากรส่วนใหญ่มาก่อนจึงจะผลัดดันให้ประเทศพัฒนาก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นทิกนา แชมมณี (2546: 1) ยังกล่าวไว้ว่า การพัฒนาประเทศโดยมุ่งความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยขาดความสมดุลกับการพัฒนาด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศจำนวนมาก ผลของความเจริญทางด้านวัตถุที่ขาดการพัฒนาทางจิตใจ เป็นที่มาของปัญหาสังคมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น การมีคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องอยู่ในตัวบุคคล เมื่อคนในสังคมมีคุณธรรมจริยธรรมแล้วก็จะย่อมพร้อมที่จะพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้นได้

คุณธรรม จริยธรรม เป็นคำที่คนส่วนใหญ่มักจะกล่าวควบคู่กันเสมอ จนทำให้เข้าใจผิดว่าทั้งสองคำมีความหมายอย่างเดียวกันหรือมีความหมายเหมือนกัน แท้จริงแล้วคำว่า คุณธรรม จริยธรรม เป็นคำที่แยกออกได้เป็น 2 คำ และมีความหมายแตกต่างกัน ราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของ “คุณธรรม” ว่าหมายถึง สภาพคุณงามความดี ส่วนจริยธรรมให้ความหมายว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546: 253, 291) ประภาศรี สีหอำไพ (2550: 19, 23) ได้กล่าวถึง คุณธรรม จริยธรรม ไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง หลักธรรมจริยาที่สร้างความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในทางศีลธรรม มีคุณงามความดีภายในจิตใจ อยู่ในขั้นสมบูรณ์จนเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขความยินดี ส่วนจริยธรรม หมายถึง หลักความประพฤติที่อบรมกริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม คุณค่าของจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดั่งงาม ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (2553: 103-104) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง หลักเกณฑ์ที่เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติให้เกิดความเหมาะสม ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ซึ่งมีอิทธิพลมาจากหลักความเชื่อหรือคำสอนทางศาสนา ปทัสถานทางสังคม (Social norm) ค่านิยมทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ และมักจะใช้คู่กันไป หรือใช้แทนคำว่า “คุณธรรม” หรือ “ศีลธรรม” จากความหมายของคุณธรรม จริยธรรมที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันในด้านคุณงามความดี กล่าวคือ จริยธรรมคือ ความประพฤติที่ถูกต้องดีงามทั้งกายและวาจาสมควรที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้ตนเองและสังคมรอบข้างมีความสุข

ศาสนาพุทธศาสนาที่มีหลักธรรมคำสอนเพื่อให้ศาสนิกชนใช้เป็นหลักในการประพฤติปฏิบัติ เช่น ศาสนาพุทธมีพระไตรปิฎก ศาสนาอิสลามมีคัมภีร์อัลกุรอาน ศาสนาคริสต์มีพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหลักธรรมคำสอน เพื่อให้ศาสนิกชนใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือที่คริสเตียนใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต บุญครองปิฎกานนท์ (2538: 31) กล่าวว่า พระคัมภีร์เป็นหนังสือนำทางของชีวิตคริสเตียน พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่เปิดเผยน้ำพระทัยของพระเจ้าให้มนุษย์ทราบ ว่า พระเจ้ามีพระประสงค์อะไรสำหรับมนุษย์แต่ละคน เสรี พงศ์พิศ (2531: 102) กล่าวถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า พระคัมภีร์เป็นหนังสือศักดิ์สิทธิ์ เป็นพระวาจาของพระเจ้า (The Word of God) ผู้ซึ่งได้ตรัสกับมนุษย์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เป็นหนังสือซึ่งเปิดเผย (revelation) รหัสธรรมเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์ และโลก เกี่ยวกับความเป็นมา จุดหมาย และความหมายของชีวิต เพื่อให้มนุษย์ไปถึงความหลุดพ้นหรืออีกนัยหนึ่งไปหาพระเจ้าได้ เป็นหนังสือศักดิ์สิทธิ์เพราะเชื่อว่าพระเจ้าทรงดลใจผู้เขียน (Inspiration) ให้ถ่ายทอดสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการเปิดเผยให้มนุษย์ทราบ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ประกอบด้วยหนังสือ 66 เล่ม แบ่งออกเป็น 2 ภาคคือ ภาคพันธสัญญาเดิม 39 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม ต้นฉบับภาคพันธสัญญาเดิมถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาฮีบรู และภาษาอารเมค ภาคพันธสัญญาใหม่ต้นฉบับเขียนด้วยภาษากรีก พระคริสตธรรมคัมภีร์มีผู้เขียนมากกว่า 30 คน เขียนในช่วงเวลาประมาณ 1,500 ปี มีทั้งหมดประมาณ 30,442 ข้อ ผู้เขียนมีอาชีพต่าง ๆ กัน เช่น นายแพทย์ คนเลี้ยงสัตว์ ชาวประมง นักบวช กษัตริย์ เป็นต้น ซึ่งแต่ละคนมีชีวิตอยู่ในช่วงสมัยที่ต่างกันตลอดจนสภาพชีวิตที่แตกต่างกัน ไม่น่าจะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ตรงกันข้ามพระคัมภีร์กลับมีความกลมกลืนกันอย่างน่าอัศจรรย์ และมีเนื้อหาเดียวกันคือการไถ่บาปโดยองค์พระเยซูคริสต์ (เอลเวล. 2540: 119) พระคริสตธรรมคัมภีร์แบ่งออกเป็น 2 ภาค และในแต่ละภาคยังแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้ (กมล อารยประทีป. 2540: 2) ภาคพันธสัญญาเดิม แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ (1) หมวดธรรมบัญญัติ (2) หมวดประวัติศาสตร์ (3) หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา (4) หมวดผู้เผยพระวจนะ ส่วนภาคพันธสัญญาใหม่ แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ (1) หมวดพระกิตติคุณ (2) หมวดประวัติศาสตร์ (3) หมวดจดหมายฝาก (4) หมวดคำพยากรณ์

คุณธรรม จริยธรรมนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคลทุกคนและทุกวิชาชีพ หากบุคคลใดไม่มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นหลักยึดเบื้องต้นแล้วก็ยากที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งตนได้ ยิ่งกว่านั้นการขาดคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนบุคคลอาจมีผลร้ายแรงต่อตนเองและสังคม จริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในสังคมที่จะนำความสุข ความเจริญมาสู่สังคมนั้น ๆ เพราะเมื่อคนในสังคมนั้นมีจริยธรรม จิตใจก็ย่อมสูง มีความสะอาดสว่างในจิตใจ จะทำงานใดก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีประโยชน์และสร้างสรรค์คุณงามความดี อันเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองต่อไป ในปัจจุบันมีบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ได้กำหนดคุณธรรม จริยธรรมขึ้น เพื่อให้บุคคลในหน่วยงาน องค์กร หรือในสังคมใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ คุณธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ คุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525: 216-217) ซึ่งเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม รวมทั้งเป็นคุณธรรมที่ควรได้รับการปลูกฝังให้กับเด็ก ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญ ดังนี้ (1) การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์ (2) ความเมตตากรุณา (3) การไม่โลภและไม่ขโมย (4) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ (5) การไม่ละเมิดของรักผู้อื่น (6) การรู้จักความพอดี (7) การไม่พูดปด ไม่บิดเบือน ไม่อำพรางความผิด การไม่ยุยงให้เกิดความแตกแยกและไม่พูดหยาบคาย (8) การมีสติและความจริงใจ (9) การไม่หลงและเสพลิงเสพติดให้โทษ (10) ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้ลึกผิดชอบชั่วดี (11) ความเป็นผู้มีเหตุผล (12) ความละเอียดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว (13) ความขยันหมั่นเพียร (14) ความอดทนอดกลั้น (15) ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง (16) ความกตัญญูตักเตือน (17) ความซื่อสัตย์สุจริต (18) การทำใจให้สงบมีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส (19) ความไม่เห็นแก่ตัว (20) ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน (21) ความรับผิดชอบ (22) ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง (23) ความมีระเบียบวินัยและ

ตรงต่อเวลา (24) การยอมรับความเปลี่ยนแปลง (25) มารยาทและนิสัยส่วนบุคคลในการกิน การนอน การขับถ่าย การแต่งกาย และสังคัมระหว่างเพศ (26) มารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การแสดงความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ (27) หลักธรรมสำหรับการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ความสามัคคี ความเสียสละ การให้อภัย ความเอื้อเฟื้อ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจ (28) ความเป็นผู้มีวิวัฒนาการและปฏิบัติตามประเพณีนิยม (29) ความจงรัก รักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ (30) การแก้ไขข้อบกพร่อง การปฏิบัติตามจริยธรรม ได้แก่ ผิดศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในด้านหลักจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนากำหนด

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งวิเคราะห์เนื้อหาของพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่จัดพิมพ์และเผยแพร่โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะหมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ซึ่งประกอบด้วยพระคัมภีร์ 5 เล่ม คือ โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน

2. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา จำนวน 5 เล่ม โดยเน้นจริยธรรมที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมที่สามารถช่วยให้เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างและปลูกฝังจริยธรรมให้กับบุคคลในสังคม ผู้วิจัยได้เลือกหัวข้อจริยธรรมเพื่อเป็นประเด็นในการวิเคราะห์ จำนวน 26 หัวข้อ โดยจำแนกเป็นจริยธรรมส่วนบุคคล และจริยธรรมต่อสังคม ดังนี้

2.1 จริยธรรมส่วนบุคคล มี 15 หัวข้อ ประกอบด้วย ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที ความขยันหมั่นเพียร ความอดทนอดกลั้น ความมีวาจาสัตย์ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสุภาพอ่อนน้อม ความไม่โลภ การไม่ลักทรัพย์ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน ความบริสุทธิ์ ความจริงใจ ความรอบคอบ การประหยัคต่อต่อม และการรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล

2.2 จริยธรรมต่อสังคม มี 11 หัวข้อ ประกอบด้วย ความสามัคคี ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความเสมอภาค ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ ความมีมนุษยสัมพันธ์ การให้อภัย และการไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับ 1971 ที่จัดพิมพ์และเผยแพร่โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ประกอบด้วยพระคัมภีร์ 5 เล่ม คือ โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อจริยธรรมสำหรับวิเคราะห์เนื้อหาพระคริสตธรรม

คัมภีร์ จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์วรรณกรรมด้านจริยธรรม จำนวน 7 เล่ม ได้แก่ พระบัญญัติ 10 ประการ อพยพ บทที่ 20 ข้อ 3-17 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย. 2541: 96) จริยธรรมจากคำเทศนาบนภูเขา มัทธีว บทที่ 5-7 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย. 2541: 6-11) จริยธรรมที่สำคัญของคริสเตียน (คิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์. 2551: 94-100) คุณธรรม 4 ประการ พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (สมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย. 2542: 4) คุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525: 216-217) คุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน (อมรา เล็กเริงสินธุ์. 2542: 96) และ คุณธรรมจริยธรรมที่ประเทศชาติต้องการ (ไสว มาลาทอง. 2542: 1) เพื่อเลือกหัวข้อ จริยธรรมที่มีขอบเขตพฤติกรรมชัดเจนตรงตามหลักคริสต์ศาสนาและความต้องการจำเป็นของสังคมปัจจุบัน กรณีที่หัวข้อ จริยธรรมมีชื่อใกล้เคียงกันจะพิจารณาจากขอบเขตของความหมายของคำที่ใช้เป็นชื่อของจริยธรรมนั้นๆ จริยธรรมที่มีชื่อ ใกล้เคียงกันจะรวมไว้เป็นข้อเดียวกัน หากมีขอบเขตกว้างจะแยกเป็นคนละหัวข้อ ซึ่งได้หัวข้อจริยธรรม จำนวน 26 หัวข้อ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จนได้หัวข้อจริยธรรม 26 หัวข้อสำหรับใช้เป็นประเด็นในการศึกษา

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวด บทกวีและวรรณกรรมปัญญาทั้ง 5 เล่ม โดยพิจารณาเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏเป็นคำ วลี ประโยค ข้อความ บทบรรยาย เหตุการณ์ และบทบาทของตัวละครที่แสดงออกถึงลักษณะทางจริยธรรม นำมาบันทึกในแบบวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรม และพิจารณาความสอดคล้องของจริยธรรมตามที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์กับคุณธรรม 30 ประการตามที่กรมศาสนา กำหนด ซึ่งความสอดคล้องกันนี้พิจารณาจากหัวข้อจริยธรรมที่ปรากฏตรงกัน และความสอดคล้องมากหรือน้อยนั้นพิจารณาว่าจริยธรรม นั้นๆ ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้ง 5 เล่ม หรือไม่

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกในแบบวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรม โดยคิดผลรวม ความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ในด้านเนื้อหาหลักจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญา เดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา

1.1 จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 15.54) รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 15.14) ส่วนจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัดต่อออม และความมีมนุษยสัมพันธ์ (ร้อยละ 0.20) หนังสือที่ปรากฏ จริยธรรมมากที่สุดคือ หนังสือสุภาพิต (ร้อยละ 46.72) รองลงมาคือ หนังสือสดุดี (ร้อยละ 39.76) หนังสือโยบ (ร้อยละ 8.48) หนังสือปัญญาจารย์ (ร้อยละ 4.94) และหนังสือเพลงซาโลมอน (ร้อยละ 0.10) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 15.14) รองลงมา คือ ความเคารพเชื่อฟัง คำสอน (ร้อยละ 10.39) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัดต่อออม (ร้อยละ 0.20) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏ มากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 15.54) รองลงมาคือ ความกล้าหาญ (ร้อยละ 2.82) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความ มีมนุษยสัมพันธ์ (ร้อยละ 0.20) ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ในหนังสือโยบ สดุดี สุภาซิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน

หัวข้อจริยธรรม	โยบ	สดุดี	สุภาซิต	ปัญญาจารย์	เพลงซาโลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
1. ความเมตตากรุณา	4	63	6	-	-	73	7.37	6
2. ความกตัญญูทเวทีย	-	-	5	-	-	5	0.50	18
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	28	-	-	28	2.83	9
4. ความอดทนอดกลั้น	3	11	9	3	-	26	2.62	10
5. ความมีวาจาสัตย์	8	23	109	10	-	150	15.14	2
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	4	58	33	1	-	96	9.69	4
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	2	15	9	-	-	26	2.62	10
8. ความไม่โลภ	1	1	13	4	-	19	1.92	13
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	3	-	-	3	0.30	19
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	5	28	57	13	-	103	10.39	3
11. ความบริสุทธิ์	10	55	17	1	1	84	8.48	5
12. ความจริงใจ	-	4	4	-	-	8	0.81	16
13. ความรอบคอบ	11	6	24	2	-	43	4.34	7
14. การประหยัตอบ	-	-	2	-	-	2	0.20	20
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	-	8	29	-	-	37	3.73	8
16. ความสามัคคี	1	3	-	4	-	8	0.81	16
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	-	4	4	-	-	8	0.81	16
18. ความยุติธรรม	25	65	59	5	-	154	15.54	1
19. ความรับผิดชอบ	-	-	1	4	-	5	0.50	18
20. ความเสมอภาค	1	1	5	2	-	9	0.91	15
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	7	-	-	7	0.71	17
22. ความกล้าหาญ	-	22	6	-	-	28	2.82	9
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	5	6	13	-	-	24	2.42	12
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	2	-	-	2	0.20	20
25. การให้อภัย	-	21	4	-	-	25	2.52	11
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	4	-	14	-	-	18	1.82	14
รวม	84	394	463	49	1	991	100.00	
ร้อยละ	8.48	39.76	46.72	4.94	0.10			

1.2 จริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ที่ปรากฏในหนังสือแต่ละเล่ม ดังนี้

หนังสือโยบ จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 29.77) รองลงมาคือ ความรอบคอบ (ร้อยละ 13.09) จริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ ความสามัคคี และความเสมอภาค (ร้อยละ 1.19) จริยธรรมที่ไม่ปรากฏเลยคือ ความกตัญญูทเวทีย ความขยันหมั่นเพียร การไม่ลักทรัพย์ ความจริงใจ การประหยัตอบ การรู้จักคิดอย่างมี

เหตุผล ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ภัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือโยบมากที่สุดคือ ความรอบคอบ (ร้อยละ 13.09) รองลงมาคือ ความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 11.90) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ (ร้อยละ 1.19) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 29.77) รองลงมาคือ ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ (ร้อยละ 5.95) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความสามัคคี และความเสมอภาค (ร้อยละ 1.19)

หนังสือสุคติ จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 16.50) รองลงมาคือ ความเมตตากรุณา (ร้อยละ 15.99) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ และความเสมอภาค (ร้อยละ 0.25) ส่วนจริยธรรมที่ไม่ปรากฏเลยคือ ความกตัญญูกตเวที ความขยันหมั่นเพียร การไม่ลักทรัพย์ การประหยัดอดออม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือสุคติมากที่สุดคือ ความเมตตากรุณา (ร้อยละ 15.99) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต (ร้อยละ 14.72) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ (ร้อยละ 0.25) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 16.50) รองลงมาคือ ความกล้าหาญ (ร้อยละ 5.59) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความเสมอภาค (ร้อยละ 0.25)

หนังสือสุภาสิต จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 23.54) รองลงมาคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 12.74) จริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความรับผิดชอบ (ร้อยละ 0.22) ส่วนจริยธรรมที่ไม่ปรากฏเลยคือ ความสามัคคี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือสุภาสิตมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 23.54) รองลงมาคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 12.31) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัดอดออม (ร้อยละ 0.43) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 12.74) รองลงมาคือ การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น (ร้อยละ 3.02) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความรับผิดชอบ (ร้อยละ 0.22)

หนังสือปัญญาจารย์ จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 26.53) รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 20.40) จริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต และความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 2.04) ส่วนจริยธรรมที่ไม่ปรากฏเลยคือ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที ความขยันหมั่นเพียร ความสุภาพอ่อนน้อม การไม่ลักทรัพย์ ความจริงใจ การประหยัดอดออม การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ ความมีมนุษยสัมพันธ์ การให้ภัยและการไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์มากที่สุดคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 26.53) รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 20.40) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต และความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 2.04) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 10.21) รองลงมาคือ ความสามัคคี และความรับผิดชอบ (ร้อยละ 8.16) และที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความเสมอภาค (ร้อยละ 4.09)

หนังสือเพลงซาโลมอน จริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์มีเพียงด้านเดียวคือ ความบริสุทธิ์ นอกจากจริยธรรมที่กำหนดไว้เป็นกรอบในการศึกษาแล้ว ยังปรากฏจริยธรรมด้านอื่นๆ คือ การสำนึกผิด การใช้ปัญญาและวิจรรณญาณ การไม่ดูหมิ่นผู้อื่น การรู้จักบังคับตน การรู้จักประมาณตน การมีสามัญสำนึกที่ดี การไม่หลงสิ่งเสพติด การรู้จักกาลเทศะ ความเพียรพยายาม ความชอบธรรม ความจงรักภักดี และความพอเพียง เป็นต้น

2. ความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรม ปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนากำหนดพบว่า มีหัวข้อจริยธรรมที่สอดคล้องกันจำนวน 22 ข้อ จริยธรรมที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือ การไม่โลภและไม่ขโมย การไม่พูดปด ไม่บิดเบือน ไม่อวดพรางความผิด ไม่ยุ่งให้เกิดการแตกแยก การมีสัจจะและความจริงใจ ความเป็นผู้มีเหตุผล ความอดทนอดกลั้น ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง ความสามัคคี ความเสียสละ จริยธรรมที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุดคือ การไม่หลงสิ่งเสพติดให้โทษ ความขยันหมั่นเพียร

ความกตัญญูทวดเทวี ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มารยาทและวินัยส่วนบุคคลในการกินการนอน การขับถ่าย การแต่งกายและสังคัมระหว่างเพศ ส่วนจริยธรรมที่ไม่สอดคล้องคือ การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์ ความละเอียดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การทำให้ใจให้สงบ มีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน การยอมรับความเปลี่ยนแปลง มารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การแสดงความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ ความเป็นผู้มีวัฒนธรรมและปฏิบัติตามประเพณีนิยม และการแก้ไขข้อบกพร่อง การปฏิบัติตามจริยธรรม

อภิปรายผล

1. จริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญหา จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความยุติธรรมเป็นหลักสำคัญ หรือเป็นแก่นของจริยธรรมด้านอื่นๆ ที่จะตามมา ผู้มีความยุติธรรมสูงย่อมเปรียบพร้อมด้วยจริยธรรมด้านอื่น ๆ นอกจากนั้นผู้เขียนอาจต้องการเน้นให้เห็นถึงความยุติธรรมของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ เพราะความยุติธรรมเป็นพระลักษณะหนึ่งของพระเจ้า และพระองค์ต้องการให้ประชากรของพระองค์สำแดงความยุติธรรมกับคนอื่น ๆ ด้วย ความยุติธรรมยังเป็นตัวกำหนดทิศทางของสังคม การที่สังคมจะมีความสงบสุขหรือความวุ่นวาย ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความยุติธรรมในสังคม เมื่อปราศจากความยุติธรรมสิ่งต่างๆ ก็ดำเนินไปอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม ความยุติธรรมเป็นนิสัยอย่างหนึ่งที่จะต้องสร้างขึ้น เพราะเหตุแห่งความลำเอียงหรือความไม่ยุติธรรมนี้เองทำให้มนุษย์ดำเนินชีวิตผิดพลาดและล้มเหลว เป็นเหตุให้เกิดการทำลายตนเองและผู้อื่น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพิน ธิลลาด (2540) ที่พบว่า เนื้อหาจริยธรรมตามประเด็นวิเคราะห์ที่ปรากฏมากที่สุดคือ เนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ งานวิจัยของ ระพีพร นาสมหมาย (2543) ที่พบว่าจริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง งานวิจัยของ วรรณรัชต์ ทองสวัสดิ์ (2549) ที่พบว่า เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความมีน้ำใจ งานวิจัยของดวงเดือน ตันตระกูล (2550) ที่พบว่า จริยธรรมเฉพาะตนที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความเมตตากรุณา ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความรับผิดชอบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะเปรียบเทียบกับการศึกษาหรืองานวิจัยอื่นๆ ในประเภทเดียวกัน นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะวรรณกรรมที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์มีความแตกต่างกันในด้านผู้เขียน กลุ่มเป้าหมายในการอ่านวรรณกรรม และช่วงเวลาในการเขียน พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้เขียนขึ้นเพื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง วยได้ยหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น แต่เขียนขึ้นเพื่อคนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสังคม จึงมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหาของจริยธรรมที่ต้องการเน้นหรือปลูกฝังจริยธรรมกับกลุ่มเป้าหมายนั้น ๆ จริยธรรมที่ปรากฏรองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เขียนเล็งเห็นความสำคัญของการใช้คำพูด จึงได้กำชับและแนะนำการใช้คำพูดให้ถูกต้องเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และในความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ความมีวาจาสัตย์ถือว่าเป็นจริยธรรมที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของมนุษย์ที่จะต้องมีการรักษาไว้ เพราะวิธีการพูดเป็นเครื่องบ่งชี้ที่ได้อย่างหนึ่งถึงอุปนิสัยของแต่ละบุคคล มนุษย์สามารถใช้คำพูดทั้งเพื่อการเสริมสร้าง และการพูดเพื่อการทำลายได้ ดังนั้นก่อนที่จะพูดควรคำนึงถึงผลดี ผลเสียที่จะตามมาจากคำพูดของตน

จริยธรรมที่ปรากฏน้อยคือ การประหยัอดออม และความมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประหยัอดออมไม่ได้ส่งผลกระทบในภาพรวมมากเท่ากับจริยธรรมด้านอื่นๆ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลนั้นหรือครอบครัวนั้นๆ มากกว่า ส่วนความมีมนุษยสัมพันธ์ อาจเป็นเพราะว่าคนในสมัยนั้นมีจำนวนไม่มากนัก การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นส่วนมากจะเป็นในลักษณะการใช้ชีวิตร่วมกันในหมู่เครือญาติ ในหมู่บ้านหรือในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ จึงไม่ได้เน้นถึงการมีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากนัก แต่ในสังคมปัจจุบันความมีมนุษยสัมพันธ์ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการที่บุคคลจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและราบรื่น หลายนคนประสบปัญหาในด้านการเรียน การทำงาน ตลอดจนการใช้ชีวิตร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคม เนื่องจากขาดความมีมนุษยสัมพันธ์ ดังนั้นบุคคลที่ขาดมนุษยสัมพันธ์จึงต้องพยายามแก้ไขปรับปรุง

ตัวเองเพื่อความสุขแห่งชีวิตตนทั้งในด้านครอบครัว อาชีพการงาน ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณรัตน์ ทองสวัสดิ์ (2549) ที่พบว่าเนื้อหาของจริยธรรมที่ปรากฏน้อยคือ ความเสมอภาคและความมีมนุษยสัมพันธ์ หนังสือที่มีเนื้อหาของจริยธรรมปรากฏมากที่สุดคือ หนังสือสุภาพิชิต รองลงมาคือ หนังสือสตุติ หนังสือโยบ หนังสือปัญญาจารย์ และหนังสือเพลงซาโลมอน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ในการเขียนที่แตกต่างกัน เช่น หนังสือสตุติ เขียนขึ้นเพื่อระบายความในใจของมนุษย์ต่อพระเจ้า เพื่อช่วยให้ประชากรของพระเจ้ามีทางออกผ่านประสบการณ์อันหลากหลายของชีวิต และเป็นการเตรียมบทเพลงสรรเสริญให้ประชากรของพระเจ้าในมัสการพระองค์ หนังสือเพลงซาโลมอน เขียนขึ้นเพื่อให้คู่สมรสในหนังสือเพลงซาโลมอนเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและประชากรของพระองค์ เพื่อยกย่องความรักและการสมรสของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งสวยงามที่แสดงถึงพละคุณภาพแห่งความรักระหว่างชายและหญิง ส่วนหนังสือสุภาพิชิตมีจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อให้คำแนะนำ คำเตือนสติ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตทั้งในชีวิตส่วนตัว และการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม จึงมีเนื้อหาของจริยธรรมมากกว่าเล่มอื่น ๆ

2. ความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรม ปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนากำหนด โดยภาพรวมมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจริยธรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ เป็นจริยธรรมที่บุคคลในสังคมจำเป็นต้องมีหรือเกิดขึ้นในตัวบุคคล รวมทั้งในสังคมนั้น ๆ ด้วย ส่วนจริยธรรมที่ไม่สอดคล้องกับคุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด เช่น การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์ ความละเอียดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว การทำให้สงบมีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน การยอมรับความเปลี่ยนแปลง เป็นต้น ความไม่สอดคล้องนี้อาจเป็นเพราะการเลือกเนื้อหาหมวดวิเคราะห์เลือกมาเพียงบางส่วนเท่านั้น ไม่ใช่การวิเคราะห์เนื้อหาพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ซึ่งพระคัมภีร์แต่ละเล่มจะมีเนื้อหาหรือจุดเน้นที่แตกต่างกัน รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการเขียนแต่ละเล่มยังมีความแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ยังอาจเป็นเพราะการตีความที่ไม่ชัดเจน หรือปัญหาของการใช้ภาษาในการแปล เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลง พัฒนาไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย คำหรือวลีที่ใช้ อาจมีปัญหาจากการแปล เช่น คำเดียวกันอาจมีความหมายหลายอย่าง หรือคำที่ต่างกัน แต่มีความหมายอย่างเดียวกันก็เป็นได้

ผลจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องนี้แสดงให้เห็นว่า จริยธรรมของชาวฮีบรู หรือคนอิสราเอลในสมัยก่อนที่ใช้ในการประพฤติปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ กันมานั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี แม้จะแตกต่างกันในด้านของเวลา วัฒนธรรม เชื้อชาติ ภาษา และศาสนาก็ตาม นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ยังมีความสอดคล้องกับจริยธรรมของพุทธศาสนาที่สามารถนำไปประพฤติปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุทธิชัย ธิมาโยโก (ยังสุข) (2537) ที่พบว่า คำสอนเรื่องหลักจริยธรรมเป็นหลักคำสอนที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงจริยศาสตร์ของระบบทั้งสองเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันมากในหลักใหญ่ ๆ แต่แตกต่างกันในรายละเอียด หลักคำสอนที่มาจากพระเจ้าหรือจากมนุษย์ล้วนเป็นข้อยึดเหนี่ยวที่ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างไม่เห็นแก่ตัว นี่คือหัวใจของศาสนาพุทธและคริสต์ศาสนาที่มีส่วนเหมือนกัน แม้ว่าจะแตกต่างกันในรายละเอียดหรือข้อบัญญัติต่าง ๆ บางประการก็ตาม และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของคอร์บิน (Corbin, 2002) ที่พบว่า ศีลธรรมส่วนบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นเป็นมุมมองที่สำคัญของจริยธรรมคริสเตียน งานวิจัยของลิน (Lin, 2007) ที่พบว่า จริยธรรมในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ชุมชน และสังคมได้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีความถูกต้องในการยึดถือ ความสัมพันธ์นี้จะเอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของศีลธรรมอันดีของสังคม แม้จะผ่านกาลเวลามายาวนานแล้วก็ตาม จริยธรรมนั้นก็ยังสามารถนำมาเป็นแบบในการประพฤติ ปฏิบัติของบุคคลในครอบครัว ชุมชน และสังคมได้

จากการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรม ปัญญา ผู้วิจัยได้พบว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์มีความเป็นสากลที่สามารถใช้เป็นแนวประพฤติปฏิบัติแก่คนทุกชาติ ทุกภาษาทั่วโลก เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทุกยุค ทุกสมัย เพราะนอกจากจะเป็นหนังสือที่ช่วยให้ผู้อ่านรู้จักพระเจ้าและพัฒนาความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าแล้ว ยังได้สอดแทรกเนื้อหาจริยธรรมที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งจริยธรรมส่วนบุคคล และจริยธรรมต่อสังคม เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านได้ศึกษาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของตนให้ดีขึ้น เพื่อเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ ผู้นำคริสตจักร และบุคคลทั่วไป

1.1 ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้คนในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะความยุติธรรม ความมีวาจาสัตย์ ซึ่งเป็นจริยธรรมที่จะช่วยให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เป็นจริยธรรมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน การที่บุคคลหรือสังคมจะมีความเจริญความสงบสุข ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับจริยธรรมเหล่านี้

1.2 ควรนำจริยธรรมที่ได้จากการวิเคราะห์ไปสอดแทรกในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริม และปลูกฝังจริยธรรมที่ดีแก่ผู้เรียนให้บรรลุลักษณะอันพึงประสงค์ของสังคม ส่วนจริยธรรมที่ปรากฏน้อย เช่น การประหยัดอดออม ความมีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งจริยธรรมทั้ง 2 ด้านนี้ นับว่าเป็นจริยธรรมที่มีความสำคัญในสังคมปัจจุบันอย่างมากที่จะต้องปลูกฝังในชีวิตของคนในสังคมให้เรียนรู้จักการประหยัดอดออม เพื่ออนาคตในวันข้างหน้า และความมีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ให้สามารถอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3 เพื่อเป็นการปลูกฝังจริยธรรมให้กับเด็ก ๆ ที่กำลังจะเติบโตขึ้นมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอาจนำจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ที่ค้นพบจากผลการวิจัยมาเขียนเป็นนิทานหรือเรื่องสั้นพร้อมภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กให้หันมาสนใจหลักคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์

1.4 รวบรวมจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ที่ค้นพบจากผลการวิจัยมาจัดทำเป็นเอกสาร หรือหนังสือเผยแพร่ เพื่อจูงใจผู้อ่านให้เกิดความสนใจเนื้อหาในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และเพื่อให้ผู้อ่านค้นหาจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น เข้าถึงเนื้อหาได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเวลา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิม และภาคพันธสัญญาใหม่ และควรเปรียบเทียบกับพระคัมภีร์ฉบับอื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างจริยธรรมในยุคพระบัญญัติ จริยธรรมของผู้เผยพระวจนะ จริยธรรมในยุคพระเยซูคริสต์ และจริยธรรมในยุคอัครทูต ว่ามีความเหมือนหรือความแตกต่างอย่างไร

2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมของคริสเตียน กับจริยธรรมในศาสนาอื่น ๆ เช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมล อารยประทีป. (2540). **พื้นฐานพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยบรรณ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- ดวงเดือน ตันตระกูล. (2550). **การวิเคราะห์จริยธรรมในวรรณกรรมเด็ก ช่วงอายุ 12-14 ปี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). **พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิศนา แคมมณี. (2546). **การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: เสริมสิน พรี่เพรส ซิสเท็ม.
- ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. (2553). **นักรบเมืองไทย: จริยธรรม ผลประโยชน์ทับซ้อน การคอร์รัปชัน สภาพปัญหา สาเหตุ ผลกระทบ แนวทางแก้ไข**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- บุญครอง ปิฎกานนท์. (2538). **ความเชื่อของคริสเตียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คริสเตียนศึกษาแบ็บติสต์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2550). **พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระสุทธิชัย ทีฆายุโก (ยังสุข). (2537). **การศึกษาเชิงวิเคราะห์หลักจริยธรรม เกณฑ์ตัดสินจริยธรรมในพุทธศาสนานิกายเถรวาทและคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก**. วิทยานิพนธ์ พท.ม. (ปรัชญา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2535). **จริยธรรมกับการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ยุพิน ธิฉลาด. (2540). **การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระพีพร นาสมหมาย. (2543). **วิเคราะห์คุณธรรม จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรรณรัชต์ ทองสวัสดิ์. (2549). **การวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมในหนังสือวรรณกรรมเยาวชน**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์. (2551). **หลักจริยธรรมคริสเตียน**. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.
- สมาคมคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2542). **พระบรมราชาบาทและพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช เกี่ยวกับศาสนาและจริยธรรม**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2541). **พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ฉบับ 1971**. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี พงศ์พิศ. (2531). **ศาสนาคริสต์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

-
- ไสว มาลาทอง. (2542). **คู่มือการศึกษาจริยธรรมสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา นักบริหาร นักปกครอง และประชาชนผู้สนใจทั่วไป**. กรุงเทพฯ: กองศาสนศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อมรา เล็กเรียงสินธุ์. (2542). **คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- เอลเวล, ดับบลิว. เอ., บรรณาธิการ. (2540). **คู่มือศึกษาพระคัมภีร์**. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.
- Corbin, M. W. (2002). **The Relationship Between Personal and Social Ethics in Protestant Evangelicalism: Toward an Integrative Ethic for a Postmodern World**. Dissertation Ph.D. (Philosophy). Madison, NJ: Drew University. Retrieved November 18, 2010, from <http://www.proquest.com>
- Lin, M. M. (2007). **Toward a Chinese Christian Ethics: Individual, Community and Society**. Dissertation Ph.D. (Philosophy). Berkley, CA: Graduate Theological Union. Retrieved November 18, 2010, from <http://www.proquest.com>